

Jeden svět v Polici nad Metují má za sebou další skvělý ročník!

Na konci března proběhl v Polici nad Metují již 13. ročník Mezinárodního filmového festivalu o lidských právech Jeden svět. Díky němu se ve dnech 22. až 24. března proměnilo Kolárovo divadlo ve festivalové centrum, kde se potkávají všichni, kterým nejsou lhostejná lidská práva, ale i další společenská témata.

Po loňském čtyřdenním ročníku, během něhož se konal také benefiční koncert Police Symphony Orchestra, jsme se rozhodli letos trochu uskromnit a festival běžel „pouze“ od pátku do neděle. I tak se do jeho programu vešlo 11 dokumentů, 8 pofilmových debat, 3 výstavy, nabídka filmů ve virtuální realitě, 1 projekce v Broumově, sítotisková dílna a skvělá festivalová kavárna, která oživila foyer a nabídla návštěvníkům výborné občerstvení, a především možnost posedět si před filmy i po nich.

Největší ohlas měly letos dokumenty *Tady Havel, slyšíte mě*, který přitáhl do kina více než 80 diváků, a zahajovací film letošního polického ročníku *Hranice Evropy*. Téma špatně placené práce, které na vlastní kůži zaznamenala novinářka Saša Uhlová, přivedlo do publika rovněž více než 70 diváků, kteří následně debatovali jak se Sašou Uhlovou, tak s režisérkou Apolenou Rychlíkovou.

Mezi další nejnavštěvenější snímky patřil dokument *Proti větru* o sexuálním zneužívání ve vrcholovém sportu a obtížně vymahatelné spravedlnosti, dokument Neviditelný národ o složité situaci Tchaj-wanu na mezinárodním poli, napínavý snímek o uprchlících ze Severní Koreje *Útěk z Utopie* či hraný film Agnieszky Holland *Hranice*, který přináší svědectví o událostech na bělorusko-polské hranici.

Skvělé debaty

Pokud bychom měli vybrat jednu věc, která se letos na Jednom světě vážně povedla, byly by to pofilmové debaty. Naše pozvání totiž letos z přijal zakladatel Jednoho světa, programový ředitel Prague Civil Society a lidskoprávní aktivista Igor Blaževič. Ten debatoval spolu s novinářkou a analytičkou projektu Sinopsis Kateřinou Procházkovou na téma situace na Tchaj-wanu a čínské hrozbě a nutno říct, že poselství této debaty nutně vedlo k zamýšlení nad celosvětovou bezpečnostní situací.

Skvělou debatu pak diváci zažili s novinářkou Týdeníku Respekt Silvií Lauder, která svým nezaměnitelným stylem debatovala na téma sexuálního zneužívání, a diskuse s ní pokračovala ještě dále po skončení ve foyer divadla. Neméně přínosné však byly i ostatní debaty s dalšími skvělými hosty – ať už to byl Petr Tůma ze Suchého Dolu, který přispěl svými zkušenostmi z Izraele na téma palestinsko-izraelského soužití, polská dobrovolnice Anna Chełmińska k filmu *Hranice* či psycholog Jakub Staněk, který do Police vážil cestu až z Českých Budějovic a rozšířil obzory starší generace o problematiku hraní počítačových her a jejich vlivu na psychiku.

Zřejmě nejdojemnější debata pak byla na úplný závěr Jednoho světa, kdy Marie Hornychová debatovala s autorkami filmu *Moje nová tvář*. Ten přinesl silný příběh ženy Martiny, kterou její bývalý přítel polil obličej kyselinou, navždy jí znetvořil tvář a připravil o zrak, ona přesto projevila obrovskou vůli a pozitivní přístup k životu. Polické publikum jí na závěr debaty sepsalo osobní vzkaz, v němž vyjádřilo velkou podporu.

Jeden svět na školách

Festival Jeden svět nejsou jen projekce pro veřejnost. Každoročně se po skončení v kině vydává festival ještě za žáky základních a studenty středních škol. Jsou pro ně určeny pásma krátkých dokumentů a hodinové verze festivalových snímků v rámci programu Jeden svět na školách. Naši moderátoři poté s dětmi a studenty rozvíjejí daná témata v debatách. Děti se tak nejen dozvídají o tom, jak žijí lidé a děti jinde na světě, jaká témata řeší, ale především se učí formulovat a projevit veřejně svůj názor. Cílem dokumentů je také měnit stereotypní názory na to, s čím se děti běžně setkávají, ať už je to obezita, genderová vyhraněnost ve sportu, tělesné postižení, problémy v rodinách a další. Vedou je i k ekologickému a citlivému přístupu k planetě a světu vůbec.

Zatímco v předchozích letech se do programu JSNS zapojovala většina škol v regionu a my jsme průměrně promítali dokumenty pro 1000 až 1200 dětí a studentů, v letošním roce se škol zapojilo jen málo. Je škoda, že například polická či teplická ZŠ se do programu nezapojily, přestože se festival koná tak blízko a naši moderátoři jsou zvyklí jezdit přímo do škol. Naopak zájem se drží v menších školách jako je Žďár nad Metují, Bukovice, Žďárky i ve velkých základkách v Hronově a Velkém Poříčí. Tradičně se také zapojuje Gymnázium Broumov, v němž studenti měli letos příležitost doplnit si informace o dění v Bělorusku a následně na toto téma debatovat.

Děkujeme!

Závěrem bychom rádi poděkovali všem, kteří se do letošního Jednoho světa zapojili anebo nás podpořili – městu Police nad Metují, Pellyho domům, Muzeu Merkur za zapůjčení židlí a ráků, ZUŠ v Polici nad Metují za skvělou výstavu, kterou připravili na téma snímku *Můj neslyšící bratr* žáci výtvarného oboru, Diakonii Broumov a Střední průmyslové škole Otty Wichterleho za trička a sítotiskovou dílnu, mateřskému centru MaMiNa za hlídání dětí, Agentuře pro rozvoj Broumova za zapůjčení brýlí pro VR, společností Hobra Školník, Hauk, Z-TRADE, Urbanic Haus, Microtherm a Železářství Soukup za finanční podporu. Děkujeme! Naše největší díky putuje našim věrným divákům! Děkujeme, že jste stále s námi a těšíme se na další ročník!

Michaela Mašková, hlavní koordinátorka JS v Polici nad Metují, JULINKA z.s.